

Διπλός εορτασμός στη Χίο για τους Πολιούχους Αγίους Μηνά, Βίκτωρα, Βικέντιο και τα Ελευθέρια της νήσου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χίου, Ψαρών και Οινουσσών

Με εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια, κατάνυξη και ιεροπρέπεια, αλλά και εθνική υπερηφάνεια και συγκίνηση, εορτάστηκε η Ιερά Μνήμη των Πολιούχων και Ελευθερωτών της Χίου Αγίων Μεγαλομαρτύρων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου, η οποία συμπίπτει με την απελευθέρωση της νήσου στις 11 Νοεμβρίου 1912.

Εφέτος, η Ιερά Μνήμη των Αγίων μεγαλύθηκε με τη προσκύνηση της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Ρουχουνιωτίσσης από την Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Ρουχουνίου Καταρράκτου.

Η Ιερά Εικόνα κομίστηκε το πρωί της 10ης Νοεμβρίου 2023 στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό προς ευλογία και αγιασμό των πιστών, σύμφωνα με απόφαση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου όπως στον εορτασμό της ιεράς Μνήμης των Πολιούχων συμμετέχει και ιστορική εικόνα της Παναγίας, η οποία αθα κομίζεται στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό από τον Ιερό Ναό ή την Ιερά Μονή όπου φυλάσσεται.

Την Ιερά Εικόνα υποδέχθηκε με εκκλησιαστική μεγαλοπρέπεια και ιεροπρέπεια πλήθος κλήρου και λαού, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκου πλαισιωμένου από ιερείς, τον Αρχιδιάκονο, και τον Βουλευτή και τέως Υπουργό κ. Παναγιώτη Μηταράκη.

Ακολούθησε Δέηση προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Μάρκου.

Κατά τον Αρχιερατικό Μέγα Εσπερινό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος, πλαισιούμενος από το σύνολο σχεδόν των ιερέων της Ιεράς Μητροπόλεως, και του Αρχidiaκόνου και με τη συμμετοχή των Αρχών, πλήθους πιστών, κυρίως νέων, μαθητών των Σχολείων, των σπουδαστών των Α.Ε.Ν., των πολιτιστικών Σωματείων, οι οποίοι, από πολύ νωρίς, είχαν κατακλύσει τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό.

Στο θείο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος είπε:

"Δοξάζομεν ἑτοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ τήν δύναμιν καί Πνεύματος Ἁγίου ὑμνοῦμεν τήν ἐξουσίαν", μακαρίζομεν ἑτήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Φωτός" καί τιμῶμεν τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι μᾶς ἀξιῶνουν νά εὕρισκόμεθα ἑέν τῷ οἴκῳ Κυρίου" καί νά ἐορτάζομεν τήν μνήμην τῶν Ἁγίων μεγαλομαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου, τοὺς ὁποίους ὁ πιστός λαός τῆς Χίου ὀνομάζει Ἁγίους Βίκτωρες, νικητές, γιατί ἀφενδὸς μὲν ἐνίκησαν, προσέφεραν νίκην πνευματικὴν, ἀπέναντι στὶς δυνάμεις τῶν πνευματικῶς ὑπεναντίων καὶ κυρίως τοῦ μισοκάλου διαβόλου, ἀφετέρου δέ, διότι τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τους, ἀπελευθερώθηκε τὸ νησὶ μας, ὕστερα ἀπὸ μακραίωνη δουλεία, κατ' ἀρχὰς τῶν Λατίνων Γενουατῶν καί, ἐν συνέχειᾳ, τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων. Ἡ νίκη, τὴν ὁποίαν οἱ Ἅγιοι Βίκτωρες, Μηνᾶς, Βίκτωρ, καὶ Βικέντιος, προσφέρουν στὴν Ἐκκλησίᾳ εἶναι ἡ νίκη τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογίας, τὴν ὁποίαν ἐγκολπώθηκαν ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν ὁποίαν

συγχρόνως έπεσφράγισαν διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ τους τέλους.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ πορεία τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸν κόσμο, ἀπὸ τὴν στιγμή πού ἔφυγε ἀπὸ τὸν Παράδεισο, συνιστᾷ ἕναν ἀγώνα, ἕναν πόλεμο, ἕνα ἀόρατο πόλεμο, ὅπως τὸν χαρακτηρίζει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ἐνάντια στὰ βέλη τοῦ πονηροῦ, ᾒτὰ ἡκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖςᾒ (Ψαλμ. ριθ΄,4).

Ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος σημειώνει ὅτι ὁ πονηρὸς ἀπὸ τότε πού ἔκανε τὸν ἄνθρωπο νὰ ἐξοριστεῖ ἀπὸ τὸν Παράδεισο ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς, ἔχει μὲ τοὺς δαίμονές του τὴν δυνατότητα νὰ σαλεύει νοητά, μέρα καὶ νύκτα, τὸ λογιστικὸ τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ἄλλου λιγότερο, ἄλλου περισσότερο, ἄλλου ἀκόμα πιὸ πολύ, καὶ τὸ λογιστικὸ τοῦ ἀνθρώπου δὲν μπορεῖ νὰ ὀχυρωθεῖ διαφορετικὰ παρὰ μόνο μὲ τὴν ἀκατάπαυστη μνήμη τοῦ Θεοῦ. Ἄν, δηλαδή μὲ τὴν δύναμη τοῦ Σταυροῦ ἐντυπωθεῖ στὴν καρδιὰ ἡ θεία μνήμη, σημειώνει ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ Νέος Θεολόγος, θὰ στερεώσῃ καὶ θὰ κάνει ἀκλόνητο τὸ λογιστικὸ του. Σ΄ αὐτὸν τὸν σκοπὸ ὁδηγεῖ ὁ νοητὸς ἀγώνας, στὸν ὁποῖο κάθε Χριστιανὸς ἀποδύθηκε νὰ ἀγωνιστεῖ μέσα στὸ στάδιο τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλιῶς, ἀγωνίζεται μάταια, ἀναφέρει ὁ νηπτικὸς αὐτὸς πατήρ. Γι΄ αὐτὸ τὸν λόγο, Χριστιανοί μου, σ΄ αὐτὸν τὸν πνευματικὸ ἀγώνα ὀφείλομε, κατὰ τὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Ἐφεσίους, νὰ ντυθοῦμε τὴν πανοπλία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ, συγκεκριμένα, νὰ ζωστοῦμε μὲ τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου Θεολογικῆς Διδασκαλίας καὶ Πίστεως. Τὴν ἀλήθεια, ὅπως τὴν διετύπωσε ὁ Ἰδιος ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ὀλοκάθαρα ἀπήντησε στὸν Πιλάτο ὅτι ἦρθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἀλήθεια. Τὴν ἀλήθεια, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κατηγορούμενο τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως βεβαιώνει ὁ Θεάνθρωπος στὴν φράσή Του ᾒἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωήᾒ. Τὴν ἀλήθεια, ὅπως, μὲ τὴν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκήρυξαν οἱ θεοφόροι, πνευματοφόροι καὶ θεοκήρυκες Ἀπόστολοι. Τὴν ἀλήθεια, πού ἐπορφύρωσαν μὲ τὸ αἷμά τους οἱ Μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας, πού ἐδρόσισαν μὲ τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἰδρῶτες τους οἱ Ἀσκητές. Τὴν ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν ἐκωδικοποίησαν στὶς Ἀποφάσεις τῶν Ἀγίων Ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Τοπικῶν, τὶς ὁποῖες οἱ Οἰκουμενικὲς ἐπεκύρωσαν, οἱ θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καλούμεθα, επίσης, νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν θώρακα τῆς Δικαιοσύνης. Τῆς Δικαιοσύνης τῶν νόμων καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ. Νὰ φορέσουμε ὡς ὑποδήματα κατάλληλα γιὰ τὴν προετοιμασία τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Εἰρήνης, ὑπεύκοντες στὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας, **᾿πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει᾿᾿** (Μάρκ. ιστ΄, 15), ὅπως μᾶς διασώζει στὸ ἀκροτελεύτιον κεφάλαιον τοῦ Εὐαγγελίου του ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς Μᾶρκος. Τῆς Εἰρήνης, **᾿τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης᾿᾿** (Φιλιπ. 4, 7).

Καλούμεθα, επίσης, νὰ λάβουμε ὡς θυρεό, δηλαδὴ ὡς ἀσπίδα, τὴν Πίστη μας. Τὴν Πίστη τῶν Πατέρων μας. Τὴν Πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας. Νὰ φορέσουμε ὡς περικεφαλαία τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μας, ἡ ὁποία ἐλπίδα δὲν καταισχύνεται καὶ μᾶς χαρίζει τὴν σωτηρία, ποὺ μόνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς προσφέρει. Κι ἀκόμα, νὰ λάβουμε ὡς μάχαιρα, τὴν ὁποίαν δίδει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον **᾿ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία᾿᾿** (Ματθ. ε΄, 18) δὲν ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρέσουμε ἢ νὰ τροποποιήσουμε.

Σ' αὐτὸν τὸν πνευματικὸν ὅπλισμό μας ἐνάντια στὶς δυνάμεις τοῦ μισοκάλου πονηροῦ, καλούμεθα, επίσης, νὰ ἔχουμε σύμμαχο τὴν προσευχὴ μας. Τὴν συνουσίαν ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ, ὅπως εὖστοχα τὸ σημειώνει στὸ θαυμάσιο κείμενό του ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, ὁ συγγραφεὺς τῆς Κλίμακος. Καὶ μὲ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πολεμικὴ φορεσιά, εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ καταγάγουμε νίκας πνευματικές, νίκας, οἱ ὁποῖες δὲν ἐπιτυγχάνονται μὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος, οὔτε μὲ τὴν ἐνέργεια τῶν ὅπλων, ἀλλὰ μὲ τὴν προσευχὴ καὶ μὲ τὴν τήρηση τῆς Παραδόσεώς μας, ὅπως ἀναφέρει στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἡ Σοφία Σολομῶντος. Νίκες, οἱ ὁποῖες προέρχονται ἀπὸ τὴν θεοσέβειά μας, ποὺ στεφανώνει τοὺς ἀθλητὲς τῆς Πίστεως καὶ οἱ ὁποῖες εἶναι συνέπεια τῆς ἀνδρείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ὑπομονῆς στὰ βάσανα, ὥστε νὰ νικᾶμε τοὺς πολεμοῦντες, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μακκαβαίων Δ΄. Νίκες, οἱ ὁποῖες νικοῦν τὸν κόσμον, γιατί προέρχονται ἀπὸ τὸν Θεό, κατὰ τὸν θεοκῆρυκα λόγο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τῆς Ἀγάπης, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅτι **᾿πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν᾿᾿** (Α΄ Ἰωάν. ε΄, 4). Γιατί **᾿τὶς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;᾿᾿** (Α΄ Ἰωάν. ε΄, 5).

Χριστιανοί μου εὐλογημένοι,

Ἡ νίκη μας σ' αὐτὸν τὸν πνευματικὸ ἀγῶνα θὰ μᾶς δώσει καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, ὅπως μὲ πνευματικὸ τρόπο τὰ διατυπώνει καὶ πάλι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος στὸ βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως. Θὰ μᾶς δώσει τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ποὺ ἔδωσε στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου: **ῚΚαὶ τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου**Ὶ (Ἀποκ. β', 7). Θὰ μᾶς δώσει τὴν γεύση καὶ τὴν κληρονομία τῆς αἰωνιότητος.

Ὅπως βεβαιώνει ὁ Θεὸς στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σμύρνης: **ῚὉ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.**Ὶ Ἐκεῖνος ποὺ θὰ νικήσῃ δὲν θὰ γνωρίσῃ δεύτερο θάνατο πνευματικὸ, ποὺ εἶναι φοβερώτερος καὶ αἰώνιος μετὰ τὸν σωματικὸ, τὸν βιολογικὸ, συνεπεία τῆς πτώσεως.

Τὰ βραβεῖα τῆς νίκης ποὺ δίνει στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου **Ὶτῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου**Ὶ (Ἀποκ. β', 17), δηλαδή τῆς κοινωνίας τοῦ οὐρανίου ἄρτου, ποὺ παρέχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ... **Ὶψῆφον λευκὴν**Ὶ (Ἀποκ. β', 17), ψῆφον ἀθωωτική, ἐπάνω στὴν ὁποία ὑπάρχει ὄνομα υἱοθεσίας πολίτου τῆς Οὐρανίου Βασιλείας, ποὺ τὸ ξέρεי μόνον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ λαμβάνει. Τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς δίνει στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Θυατείρων, δηλαδή τὸν ἀστέρα τὸν πρωῒνον. Τὴν θεία λαμπρότητα καὶ τὴν αἴγλη, ποὺ τὸν κάνει νὰ καταυγάζει μέσα στὸν Παράδεισο.

Καὶ τέλος, στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Σάρδεων, ὁ ὁποῖος **Ὶπεριβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, ..καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιόν τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων Αὐτοῦ**Ὶ (Ἀποκ. γ', 5): Ὁ ὁποῖος θὰ περιβληθεῖ μὲ λευκὴ καὶ καθαρὴ στολή, τὴν ὁποῖαν τὴν ἀποκτοῦμε στὸ Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος Ὶῡχιτῶνά μοι παρασχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιονῚ, καὶ τὴν λαμπρύνουμε κάθε φορὰ στὸ Μυστήριον τῆς Μετανοίας, καὶ τὴν πορφυρώνουμε καὶ τὴν καθιστοῦμε πνευματικὴ αὐτοκρατορικὴ ἀλουργίδα στὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Στὸ Μυστήριον ποὺ παρέχει στοὺς πιστοὺς ποὺ κοινωνοῦν φάρμακο ἀθανασίας καὶ ἀφθαρσίας. Καὶ, παράλληλα, θὰ κερδίσουμε τὴν διαβεβαίωση τῆς ὁμολογίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνώπιόν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ὅτι εἴμεθα δικοὶ Του κι ἔχουμε ἀποκτήσῃ τὴν κληρονομία τῶν ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐπαγγελθεῖ σὲ ἐκείνους ποὺ Τὸν ἀγαποῦν. Ἀκόμα, βραβεῖα αὐτῆς τῆς νίκης θὰ εἶναι ἡ ὑπόσχεση στὸν Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλαδελφείας, **Ὶποιήσω αὐτὸν στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου**Ὶ (Ἀποκ. γ', 12) θὰ τὸν κάνω αὐτὸν στύλο τῆς Ἐκκλησίας, πραγματικὸ Ναὸ τοῦ Θεοῦ, **Ὶκαὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω τὸ ὄνομα ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ ..καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν**Ὶ (Ἀποκ. γ', 12), δηλαδή ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐνανθρωπήσας, εἶναι ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός μου. Κι ἀκόμη, θὰ λάβομε καὶ τὸ βραβεῖο ποὺ ἐπαγγέλθηκε στὸν

Ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Λαοδικείας, **ᾧ δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς ἔκαθ' ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ** (Ἀποκ. γ', 21). Θὰ μᾶς δώσει τὸ δικαίωμα νὰ καταστοῦμε συμπάρεδροι τῆς Μακαρίας Τριάδος, δικαίωμα κληρονομικόν, τὸ ὁποῖον κατὰ χάριν ἀποκτήσαμε ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀνελήφθη στὸν Οὐρανὸ μαζὶ μὲ τὴν ἀνθρώπινη φύσιν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, μεταβάλλοντας ὅχι ποσοτικὰ ἀλλὰ ποιοτικὰ, τὸν θρόνον τῆς Ἀγίας Τριάδος, κατὰ τὸν λόγον τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀ. Θεοδώρου.

Χριστιανοί μου, αὐτῆς τῆς νίκης Βίκτωρες, νικητές, ὑπῆρξαν οἱ Πολιοῦχοι καὶ οἱ Ἐλευθερωτὲς τῆς Χίου, ὁ Ἅγιος Μηνᾶς, ὁ Ἅγιος Βίκτωρ, καὶ ὁ Ἅγιος Βικέντιος. Καὶ ἐχάρισαν τὴν νίκην αὐτὴν στὸν φιλόχριστο καὶ εὐσεβῆ λαόν μας γιὰ νὰ ζεῖ τὸ δῶρο τῆς Ἐλευθερίας ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, ἐργαζόμενος τὴν ἀρετὴν, ἐργαζόμενος τὴν πίστην, ἐργαζόμενος τὴν πορεία πρὸς τὴν ἀγιότητα, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε καὶ τῶν εὐεργεσιῶν τῆς ἄλλης μεγάλης νίκης, τῆς νικησάσης τὸν κόσμον, καὶ τῆς Ἐλευθερίας **ἧ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε** (Γαλ. ε' 1). Νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ ζήσουμε ἐλεύθερα στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν."

Στις Ἱερές Ακολουθίες ἔψαλε ἡ Χορωδία τοῦ Συλλόγου Ἱεροσαλτῶν Χίου «Ρωμανὸς ὁ Μελωδός» σε δύο Χορούς ὑπὸ τὴν Διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου τῆς Ἱεράς

Μητροπόλεως Χίου, Ψαρών και Οινουσσών και Χοράρχη του Συλλόγου κ. Βασιλείου Χαμέτη, καθώς και του Λαμπαδαρίου του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού κ. Αντωνίου Κυδώνη.

Την κυριώνυμη ημέρα της εορτής, Σάββατο 11 Νοεμβρίου 2023, χοροστάτησε στον Όρθρο και ιερούργησε στη Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος.

Στο πέρας της Θείας Λειτουργίας ετελέσθη, με έντονα συναισθήματα εθνικής συγκινήσεως, η Επίσημη Δοξολογία για την απελευθέρωση της πόλεως από τους Τούρκους κατά την οποία ο Σεβασμιώτατος ανέπεμψεν την υπ' αυτού συνταχθείσα σχετική Ευχή:

“Δοξάζομέν Σοι, ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, τῷ τὰ πάντα δημιουργήσαντι δι’ Υἱοῦ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί τῷ συνανάρχῳ Υἱῷ καί Λόγῳ, δι’ οὗ τόν Πατέρα ἐγνώκαμεν καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ, καί τῷ ἀκτιστοσυμπλαστοουργοσυνθρόνῳ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευομένῳ, καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυομένῳ, τῇ μιᾷ Ὑπεραγίᾳ, Ὁμοουσίῳ, Ἀδιαιρέτῳ καί Ζωαρχικῇ Τρισηλίῳ Θεότητι, ὅτι φιλευσπλάγχχνως ἐπέβλεψας ἐξ Οὐρανοῦ, ἐπὶ τήν ἁγιοτρόφον καί ἡρωοτόκον, ναυπρύτανιν καί ναυσικλυτήν νῆσον τῆς Χίου, τήν διὰ τήν ἀμώμητον Ὀρθόδοξον Χριστιανικήν Πίστιν καί τήν ἔνδοξον Ἑλληνικήν Ἱστορίαν πυρωσαμένην ὡς πυροῦται τό ἀργύριον, καί φοινηχθεῖσαν, κατά τήν σεπτήν τῆς Σφαγῆς αὐτῆς προσενεχθεῖσαν θυσίαν, ταῖς ἀειρρόοις ῥανίσι τῶν τιμίων αἱμάτων τῶν εὐκλεῶν αὐτῆς τέκνων, καί ἐξαγαγοῦσαν ἐκ τῶν ἱερῶν ὀστέων αὐτῶν τό πολυπόθητον δῶρον, δι’ οὗ, τόν κατ’ εἰκόνα καί καθ’ ὁμοίωσίν Σου πλασθέντα ἄνθρωπον, ἐκόσμησας, ἥτοι τήν ἐλευθερίαν• ταύτην τῇ Χίῳ πρό αἰῶνος ἐπεδαψίλευσας, ἐν ἡμέρᾳ, καθ’ ἣν ἐτιμᾶτο ἡ τῶν ἀριστέων πολιούχων αὐτῆς,

Μηνᾶ τοῦ θεηγόρου, Βίκτωρος τοῦ ἀπροσμάχητου καί Βικεντίου τοῦ κλεινοῦ ἱεροφάντορος, μνήμη.

Ἐξ αὐτῆς τῆς ἡμέρας πᾶσα ἡ χριστοφόρος νῆσος ἡμῶν **ἡγιάσθη**, διὰ τῶν ἱερῶν μορφῶν τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου, ἐπισκόπου Πενταπόλεως, καί τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἀνθίμου τοῦ Χίου, **ἐδοξάσθη** διὰ γενναίων καί κραταιῶν ἀξιωματικῶν, **ἐφωτίσθη** διὰ ἐμβριθῶν μελετητῶν καί ἐρευνητῶν τῆς ἐπιστήμης καί τῶν γραμμάτων, **ἐτιμήθη** δι' ἐξόχων πολιτικῶν, **ἐκοσμήθη** διὰ φιλοκάλων ἐκφραστῶν τοῦ πολιτισμοῦ καί τῶν τεχνῶν, **προώδευσεν** διὰ φιλοπόνων ἀνθρώπων τῆς ἐργασίας καί τοῦ ἐμπορίου, ἐξαιρέτως δέ **ἐλαμπρύνθη** καί **ἐπρώτευσεν** διὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς πρυτανευοῦσης ἀνά τήν οἰκουμένην Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ὅθεν, χάριτας ἔχοντες δι' ἀπάσας τάς ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανομένας δωρεάς, τάς εὐεργεσίας, ἅς ὑπερεκένωσας εἰς ἡμᾶς, κηρύττομεν καί μεγαλύνομεν, καί χεῖρας ἰκέτιδας ἐπαίροντες, Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμεν, ἵνα τάς ψυχάς τῶν ὑπέρ τῆς Χιακῆς Ἐλευθερίας εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν Σου κατατάξης, ἡμᾶς δέ τούς τῷ ἐκείνῳ θανάτῳ **ἐπὶ ἔτη ἑνδεκα καί ἑκατόν** ἐλευθέρους νῦν ζῶντας κατὰ τό ἱερόν Σου Εὐαγγέλιον ἀξιώσης διάγειν καί πολιτεύεσθαι, ὥστε τηρεῖν ἀπαρασαλεύτως τό θέλημά Σου καί φυλάττειν τάς ἐντολάς Σου καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, τῷ μόνῳ κραταιῷ καί ἰσχυρῷ Θεῷ, εἰς τούς αἰῶνας. ΑΜΗΝ!”

Τον Πανηγυρικό της ημέρας εξεφώνησε ο Φιλόλογος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου κ. Μάρκος, ο οποίος έχει ως κάτωθι:

“Δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ ἐλευθερία. Συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἄνθρωπος ἐδημιουργήθη «κατ’ εἰκόνα καὶ καθ’ ὁμοίωσιν» τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ. Τό «κατ’ εἰκόνα» συνιστοῦν μία σειρά θείων χαρισμάτων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ἐλευθερία. Συνέπεια, ὅμως, τῆς παρακοῆς εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρξεν ἡ δουλεία του εἰς τό κράτος τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν δουλείαν ἠθέλησε νὰ σώσῃ τό πλάσμα Του ὁ Θεὸς καὶ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ τοῦ χαρίσῃ τὴν ἐλευθερίαν «ἢ Χριστὸς ὑμᾶς ἡλευθέρωσεν».

Ἡ θεολογικὴ αὐτὴ προσέγγισις τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἐλευθερίας δεικνύει τὴν μεγάλην ἀξίαν της καὶ εἰς τὰ Ἔθνη. Διὰ τὴν ὑπεράσπισιν ἢ τὴν ἀπόκτησίν της ἠγωνίσθησαν ἀνδρείως καὶ ἐθουσιάσθησαν ἐνδόξως χιλιάδες Ἑλλήνων κατὰ τὴν μακραίωνα Ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας. Οἱ δέλτοι τῆς Ἱστορίας ἔχουν ἀφιερῶσει πολλές σελίδας διὰ τὴν ἀφήγησιν καὶ τὴν ἐξύμνησιν τῶν κατορθωμάτων τῶν ἡρώων μας.

Εἰς τὸν ἐθνικὸν αὐτὸν πυρρίχιον σημαντικὴ ὑπῆρξεν καὶ ἡ Χιακὴ παρουσία. Τό ἔδαφος τῆς ἀγιοτόκου καὶ μυροβόλου νήσου μας ἔχει ποτισθῇ ἀπὸ τῶν Χίων ἡρώων τό αἶμα, τό ὅποιον τό δένδρον τῆς ἐλευθερίας ἀρδεύει καὶ ἔχει σπαρῇ ἀπὸ

«τά κόκκαλα τά ιερά», τῶν ὁποίων οἱ τύμβοι «τά ὅρια τῆς πατρίδος γῆς φυλάττουσι». Οἱ θυσίες, ὅμως, αὐτές ἐδικαιώθηκαν τήν 11^η Νοεμβρίου 1912, ὅταν ὁ Ἐλευθερωτής Στρατός μας, τόν ὁποῖον, κατά τήν φράσιν τοῦ τότε Δημάρχου Χίου Κουβελά «ποῦ εἶσαστε ρέ παιδιά, σᾶς ἐπεριμέναμε τετρακόσια χρόνια», ἐχάριζε εἰς τό νησί τήν πολυπόθητον ἐλευθερίαν, τήν ἡμέραν ἀκριβῶς τῆς μνήμης τῶν Τριῶν Πολιούχων τῆς Χίου, Μηνᾶ, Βίκτωρος καί Βικεντίου.

Ὅμως ἡ Ἐλευθερία τῆς Χίου ἔχει ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων τήν δική της καλλιτεχνική ἀξία.

Χαλκεύεται στόν οἰκισμό τῆς Πρώιμης Ἐποχῆς τοῦ Χαλκοῦ πάνω ἀπό τό λιμάνι τοῦ Ἐμπορειοῦ, ἀπό τούς ἀρχαιότερους οἰκισμούς στό Αἶγαῖο, ἀπ' ὅπου μεταδόθηκε ὁ δυτικός πολιτισμός μετά τή γέννησή του στή Μεσοποταμία.

Μελωδεῖται στά ἀρχαῖα ιερά τοῦ Ἀπόλλωνα στά Κάτω Φανά καί στό λιμάνι τοῦ Ἐμπορειοῦ, λαμπρά μνημεῖα τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος.

Σεμνύνεται στό ἱερό τῆς Ἀθηνᾶς στόν Ἐμπορειό, στήν ἀκρόπολη τοῦ οἰκισμοῦ τῶν πρώιμων ἱστορικῶν χρόνων στόν λόφο τοῦ Προφήτη Ἡλία.

Αἰμοδοτεῖται στό μεγάλο παλαιοχριστιανικό προσκύνημα τοῦ Ἀγίου Ἰσιδώρου, τοῦ παλαιότερου χριστιανοῦ μάρτυρα στό Αἶγαῖο, πού ἐνέπνευσε τά σημαντικά ψηφιδωτά στό παρεκκλήσι του στόν Ἅγιο Μᾶρκο τῆς Βενετίας, ἐκεῖ ὅπου ὁδηγοῦσαν ὅλοι οἱ θαλάσσιοι δρόμοι στήν Ἀναγέννηση.

Θεώνεται στό περίφημο αὐτοκρατορικό μοναστήρι τῆς Νέας Μονῆς πού κτίσθηκε ἀπό τόν αὐτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντῖνο Μονομάχο, στόν 11^{ον} αἰώνα, σήμερα μνημεῖο παγκόσμιας σημασίας.

Ἀγιάζεται στίς ὀκταγωνικές ἐκκλησίες τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, τῆς Παναγίας Κρήνας, τῆς Παναγίας Σικελιάς, τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων στό Πυργί, σταθμοί στήν ἐξέλιξη τῆς Βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς καί τέχνης.

Φρυκτωρεῖται στά 33 φρυκτώρια, στίς βίγλες, πού φυλούσαν τόν γύρο τοῦ νησιοῦ καί τό προστάτευαν ἀπό τούς πειρατές.

Κεντᾶται στά καστροχώρια τῆς νότιας Χίου ὅπου καλλιεργοῦνταν καί συλλεγόταν τό μοναδικό προϊόν τοῦ νησιοῦ, τό μαστίχι, πού ἔκανε τή Χίο διάσημη καί πλούσια.

Όχυρώνεται στό περήφανο γενοβέζικο Κάστρο, μέ τό πολύβουο λιμάνι του όπου έφθαναν καράβια καί έμπορεύματα άπ' όλη τή Μεσόγειο καί τήν Άνατολή, μέ τίς έκκλησίες του, τά μέγαρά του καί τά πολυτελή ταφικά μνημεΐα τών Μαονέζων ήγεμόνων.

Κατανύσσεται στά μεταβυζαντινά μοναστήρια σέ όλο τό νησί, μέ σπουδαιότερη τή Μονή Μουνδών στή βόρεια Χίο, καί τά μεταβυζαντινά έκκλησιάκια πού εΐναι διάσπαρτα σέ όλη τήν ύπαιθρο, μάρτυρες τής εϋλάβειας τών Χιωτών.

Ύμνεΐται στό Ίερό τής Κυβέλης, όπου ό Όμηρος έδίδασκε τά έπη.

Έπαίρεται γιά τά άρχοντικά Άργέντικο - Άντουάνικο στό Κάμπο τής Χίου.

Άγαπητοί μου!

Η χάρις τοϋ Θεοϋ επέτρεψε νά έορτάζωμεν έφέτος τά έκατό ένδεκα χρόνια άπό τήν «κλητήν καί άγίαν» εκείνην ήμέραν, μέ τήν εϋχήν ό Τριαδικός Θεός «ό συντρίβων πολέμους έν ύψηλῳ βραχίονι», διά πρεσβειών τής Ύπεραγίας Θεοτόκου καί πάντων τών Άγίων τής Χίου, νά μᾶς χαρίζη δῶρα άγιότητος, έλευθερίας καί ειρήνης, «ΐνα έν γαλήνη ήρεμον καί ήσύχιον βίον διάγωμεν έν πάση εϋσεβεία καί σεμνότητι»".

Ακολούθως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οινουσσών κ. Μάρκος τέλεσε Τρισάγιο στο Ηρώο της πόλεως και στη συνέχεια παρακολούθησε τη μαθητική και στρατιωτική παρέλαση με τους λοιπούς επισήμους και πλήθους κόσμου.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

[Υποδοχή της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Ρουχουνιωτίσσης στη Χίο](#)

[Ο Νίκος Δένδιας στις επετειακές εκδηλώσεις για την Απελευθέρωση της Χίου](#)

Περισσότερες φωτογραφίες:

